

Mededeelingsblad van de Vlaamse Bosbouwvereniging

september-oktober 1991

Jaarabonnement: 10,- (incl. BTW) 1991

Jaarabonnement: 10,- (incl. BTW) 1991

De Boskran

ISSN 0773-131X

Vereniging Vlaamse Bosbouwvereniging

V.B.V.

Mededelingsblad van de Vlaamse Bosbouwvereniging
Geraardsbergsesteenweg 267
9080 Gontrode

DE BOSKRANT

september - oktober 1991

issn 0773 137x 2-maandelijkse tijdschrift
21ste jaargang nr. 5

REDAKTIERAAD

Beeckman, H.
De Schuyter, J.
Dua, V.
Lust, N.
Meuleman, B.
Muyse, B.
Rockaerts, M.
Roskams, P.
Van Boghout, E.
Vanden Bil, V.
Vanhaeren, R.
Van Miegroet, M.
Van Slycken, J.
Vitse, T.

EINDREDAKTIE

Roskams, P.

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
Lust, N.

Artikels en berichten

Artikels en berichten kunnen steeds
gezonden worden naar het adres van
de V. B. V. Zij zullen voor publicatie
aan de redaktieraad voorgelegd
worden.

Gedeeltelijke of gehele overname is
ten alle tijde toegelaten mits
bronvermelding.

BIJDRAGE

jaarabbonement 360,-
studenten 200,-
te storten op P.C. 000-102786755

DE BEUK ERIN...?

Zelfs diegenen die niet naar de kapper geweest zijn, hebben er wel iets van opgevangen : in de meeste kranten een uitgebreid artikel, een spotje op de openbare en commerciële buis, een radio-uitzending... We hebben het uiteraard over onze illegale herbobossingsactie in Waanrode samen met de plaatselijke vereniging Natuur en Landschap bij de opening van de Week van het Bos.

Het was lang geleden, zo niet de eerste keer, dat de Vlaamse Bosbouwvereniging zo krachtig en duidelijk haar ongenoegen liet blijken over de misstanden in het Vlaamse natuur- en bosbeleid.

Nochmans heeft de V.B.V. zich vanaf haar ontstaan in 1971 steeds actief ingezet voor de 3 grote B's in de bosbouw : Bosbehoud, Bosuitbreiding en een duurzaam en verantwoord Bosgebruik. Dit doel werd nagestreefd met verschillende middelen.

Zo waren er de verschillende boom- en bosplantaktes, de organisatie van de Week van het Bos, de campagne Inlandse Boomsoorten, aktes die vooral gericht waren op sensibilisatie en edukatie. Ook via verschillende publikaties en artikels werd getracht het bos dichterbij de mens te brengen en de ideeën van de vereniging over een verantwoord bosgebruik ingang te doen vinden. Als belangrijke vormingsactiviteiten waren er de verschillende bospraktijklessen en studiedagen over het bos en het bosbeheer. Vaak meer achter de schermen, maar wel een konstante in het beleid van de V.B.V., waren de talloze tussenkomsten bij lokale, regionale of nationale overheden ten gunste van het bos.

Recentelijk was er de oprichting van het Waakzaamheidscomité, waar (al te) veel wakkere burgers terecht kwamen voor het melden van ontbossingen of bosbedreigingen in hun streek. Bij het opmaken van de balans moeten we echter vaststellen dat deze aanpak, laten we het de "zachte" aanpak noemen, ondanks een belangrijke positieve bijdrage, toch niet de gewenste resultaten heeft opgeleverd. Nog al te dikwijls moet het bos wijken voor "hardere" vormen van bodengebruik, i.e. pretparken en golfterreinen, landbouw of verkavelingen. Soms op sluipende wijze, soms flagrant.

Gewestplannen die gewijzigd worden ten nadele van het bos, onwettige ingrepen die nadien gereguleerd worden, het zijn geen wantoestanden uit een ver verleden maar trieste realiteit. Misschien wordt het tijd dat de VBV zich bezint over haar aktiemiddelen en opteert voor een meer offensievere instelling.

De grote respons op de illegale bebossingsactie van 6 oktober kan hierbij alleen maar stimulerend werken...

P. ROSKAMS

Namens de redaktieraad.

REDAKTIONNEEL

De beuk erin ... ? 1

Subsidiemogelijkheden
voor het privé-bos 2

Het nieuwe jachtdereet : overzicht
van de belangrijkste nieuwe bepalingen 10

UIT DE VERENIGING

Bos moet bos blijven 18
Landbouwsektor boycot bebossingen 20
Excursie Coolhem 24
Studiedag : Bosbouw in Valleigebieden 26
T-shirt VBV 31
Aftrekbare giften 32

UIT DE PROVINCIE

De duinen te Knokke 27
100 jaar houtvesterij Bree 29

INFO

Prentkaarten 9
Workshop 17

Foto voorpagina : Wilde narcis (Koen Van Den Berge)

SUBSIDIEMOGELIJKHEDEN VOOR HET PRIVÉ-BOS

Eén van de voornaamste nieuwigheden van het Bosdecreet is de mogelijkheid tot subsidiëring van de privé-eigenaars.

Als één van de laatste in de Europese Gemeenschap, heeft de Vlaamse overheid deze mogelijkheid snel aangegrepen om een subsidiëreglement uit te vaardigen.

De privé-eigenaars hebben hier lang op gewacht, en slechts met deze intentie in het Bosdecreet, wilden ze het invoeren van een beheersplan voor privé-bossen aanvaarden. Met meer dan 70 % privé-bos in Vlaanderen is het misschien niet verwonderlijk dat dit het eerste uitvoeringsbesluit is van het Bosdecreet dat goedgekeurd werd. Hopelijk volgt het Besluit op de beheersplannen nu ook snel.

Deze subsidieregeling heeft vooral de bedoeling om de interesse van de boscigenaar voor zijn bospatrimonium terug op te wekken, in de hoop dat hij terug meer aandacht gaat schenken aan het deskundig beheer ervan. Tegelijkertijd wordt met dit besluit getracht de kernpunten van het bosbeleid zoals bosbehoud, de meervoudige bosfuncties, een duurzaam bosbeheer ... in de praktijk te realiseren.

1. Wettelijke basis

Het Bosdecreet voorziet op verschillende plaatsen in de subsidiëring van privé-boscigenaars. Voor privé-bossen die voor het publiek toegankelijk zijn, kunnen toelagen worden verleend voor het onderhoud en de aanleg van de nodige infrastructuur (art. 13).

Ook indien een privé-bos door de Vlaamse Executieve als schombos wordt aangewezend (art. 17) of als bosreservaat wordt erkend (art. 24), kan een vergoeding worden toegekend.

Verder is het ook de bedoeling de bosgroepering financieel aan te moedigen. Art. 85 voorziet de mogelijkheid tot het subsidiëren van deze groeperingen, voor zover het gezamenlijk beheer, dat in één beheersplan moet vastgelegd worden, een bos van minstens vijf hectare betreft.

Om de kleine boscigenaars niet te benadelen kunnen zij, indien geen samenvoeging met een totale inbreng van meer dan vijf hectare mogelijk is, vragen om van dezelfde voordelen te genieten (art. 86).

Tenslotte kunnen ook beplantingen met houtachtige gewassen van minstens een halve hectare, volgens een plan dat door het Bosbeheer is goedgekeurd, gesubsidieerd worden.

Gebaseerd op de artikelen 7, 13, 85 en 87 van het Bosdecreet heeft de Vlaamse Executieve op 29 april 1991 (Belgisch Staatsblad van 16 juli 1991) een besluit getroffen tot subsidiëring van de eigenaars van privé-bossen en tot erkenning van de bosgroeperingen van privé-bossen.

Deze subsidies worden slechts toegekend binnen de perken van de begrotingskredieten, m.a.w. er kunnen maar zoveel dossiers goedgekeurd worden als er geld beschikbaar is op de begroting, dus het principe "wie eerst vraagt, eerst krijgt". Op de begroting van 1992 is een bedrag van 25 miljoen Fr. voorzien voor nieuwe dossiers.

2. Aard van de subsidies

Met het uitvoeringsbesluit wordt in eerste instantie het toekennen van de subsidies voor bosaanleg (art. 87), de openstelling voor het publiek (art. 13) en de bosgroepering (art. 7 en 85) geregeld.

Andere subsidies of vergoedingen (vb. scherm-bos, bosreservaat) zullen later, via afzonderlijke uitvoeringsbesluiten, geregeld worden.

2.1. Bosaanleg

Het Besluit heeft een ruime interpretatie gegeven aan art. 87 van het Bosdecreet voor wat betreft de diverse wijzen van bosaanleg. Dit kadert ook in het algemene bosbeleid.

Zo worden zowel voor bebossing als voor herbebossing subsidies verleend. Alle vormen van bosaanleg, zoals natuurlijke verjonging, planten en zaaien worden aanvaard.

Voorwaarden :

- de oppervlakte van de bosaanleg moet minstens 0,5 ha bedragen, eventueel gespreid in 1 kap ;
- het bos waarvoor een toelage bekomen werd, mag niet gekapt of van bestemming gewijzigd worden binnen een periode van 20 jaar, tenzij een afwijking wordt toegestaan door het Bosbeheer ;
- voor dezelfde werken mogen geen andere subsidies aangevraagd worden ;
- de noodzakelijke onderhoudswerken moeten uitgevoerd worden om de bosaanleg te doen slagen ;
- alleen boomsoorten gebruiken die in bijlage I van het Besluit opgenomen zijn ;
- plant- en/of zaaigoed van goede herkomsten gebruiken, te bewijzen met attesten van herkomst voor soorten waarvoor dit wettelijk voorzien is of de goedkeuring van het Bosbeheer verkrijgen voor eventueel zelf gekweekte plantsoorten ;

Voor duurzame, inheemse boomsoorten wordt een hogere subsidie voorzien; tot 100 000 fr/ha voor inheemse eik.

-voor bebossing van gronden gelegen in agrarisch gebied is naast een vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen (cfr. art. 35 bis par. 5 van het Veldwetboek) ook een gunstig advies van de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw vereist ; voor bebossing van gronden gelegen in natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en in agrarische gebieden met ecologische waarde is een voorafgaand advies van de Dienst Natuurbehoud vereist.

Bedragen :

-het bedrag van de subsidie wordt forfaitair vastgesteld op basis van de oppervlakte van de bosaanleg en de boomsoort.

De referentiebedragen per boomsoort en per hectare, opgenomen in bijlage I van het Besluit, variëren van 20.000,- Fr. per hectare voor de cultuurpopulieren tot 100.000,- Fr. per hectare voor in-landse eik en Gewone es.

-een eerste schijf van 60 % van de toegekende subsidie wordt uitbetaald na het beëindigen van de werken.

De overige 40 % wordt uitbetaald na een verzoek aan de woudmeester, minstens 3 jaar en hoogstens 5 jaar na het beëindigen van de werken.

Deze tweede schijf wordt pas uitbetaald wanneer bij de controle vastgesteld wordt, dat de nodige onderhoudswerken uitgevoerd werden om de bosaanleg te doen slagen.

Daarnaast wordt ook het voorleggen van een goedgekeurd beheersplan vereist.

Procedure :

-de subsidie wordt aangevraagd met een speciaal aanvraagformulier (te verkrijgen bij Waters en Bossen) in te dienen bij de woudmeester van de provincie

waar het grootste gedeelte van het bos is gelegen ; het bosplan, een ligtingsplan en eventuele vereiste vergunningen en adviezen moeten bij de aanvraag gevoegd worden.

-de aanvraag dient tenminste drie maanden voor de aanvang der werken bij de woudmeester toe te komen.

2.2. Openstelling voor het publiek

Na goedkeuring van het ingediende dossier door het Bosbeheer wordt een jaarlijkse subsidie uitbetaald aan de privé-eigenaar of bosgroepering die privé-wegen van zijn bos voor het publiek openstelt.

Uiteraard zal elk dossier beoordeeld worden op de nood aan opengesteld bos in de omgeving, op de aanwezige natuurwaarden en de eventuele bedreiging ervan door recreatie, de toegankelijkheid van het bos e.d.

Opengestelde privé-bossen kunnen om ecologische redenen maximaal 5 maanden afgesloten worden

Het bos kan om ecologische redenen, bij beslissing van de woudmeester, ook tijdelijk afgesloten worden voor een periode van maximaal vijf maanden, met behoud van de subsidie.

Voorwaarden :

- de eigenaar moet in bezit zijn van een reglement van openbare orde, goedgekeurd door de gemeente(n) waarin zijn bos gelegen is ;
- de eigenaar zal geen andere subsidie aanvragen of aanvragen voor openstelling van hetzelfde bos.

Bedragen :

- voor bossen waarin het jachtrecht uitgeoefend wordt kan 250,- Fr. per hectare als vaste subsidie ontvangen worden, aangevuld met 10,- Fr. per meter voor het publiek opengestelde privé-bosweg ; de totale subsidie wordt begrensd tot maximaal 1.000,- Fr. per hectare ;
- voor bossen waarin het jachtrecht niet uitgeoefend wordt, worden deze bedragen verdubbeld ;
- een parkeerplaats op privé-eigendom in het bos wordt gelijkgesteld met 3 meter opengestelde bosweg.

Procedure :

- de aanvraag dient te gebeuren bij de woudmeester van de provincie waar het betrokken bos gelegen is ;
- de aanvraag dient vergezeld te zijn van een ligtingsplan en een bosplan, met aanduiding van de opengestelde wegen, van een verklaring dat geen andere subsidies worden aangevraagd of verkregen voor de openstelling van het bos, van een verklaring of het jachtrecht al dan niet uitgeoefend wordt, en van een afschrift van het door de gemeente(n) goedgekeurd reglement dat de toegang regelt.

2.3. Bosgroepering

Bosversnippering is in het Vlaamse Gewest één van de wezenlijke problemen van het privé-bos. Sterke versnippering verhindert een rationeel beheer, met nadelige gevolgen op het vlak van rentabiliteit.

Met gerichte subsidies wordt getracht tot een gezamenlijk beheer van grotere, naar eigendom versnipperde, boscomplexen te komen.

De financiële stimulansen voor bosgroepering bestaan uit twee vormen van subsidies : -een éénmalige subsidie voor het opstellen van een gezamenlijk beheersplan ;

- subsidies voor beheerswerken, met name de vrijstellingen (maximaal 3) en de zuivering (maximaal 1) ;

Deze subsidies kunnen aangevraagd worden door erkende bosgroeperingen. De erkenning gebeurt door het Bosbeheer.

Voorwaarden :

- de groepering omvat een aaneënpallende oppervlakte van minimaal vijf hectare, verdeeld over minstens twee eigenaars ; van deze oppervlakte kan afgeweken worden op grond van art. 86 van het Bosdecreet ; bossen die maximaal 1 km van de rand van een beheers-eenheid gelegen zijn, kunnen in de groepering opgenomen worden.
- tussen de leden van de bosgroepering bestaat een schriftelijke samenwerkingsovereenkomst, die de goedkeuring gekregen heeft van Waters en Bossen ;
- de zetel van de bosgroepering is gevestigd in het Vlaamse Gewest.

Procedure :

- * erkenning als bosgroepering
- de aanvraag tot erkenning als bosgroepering wordt ingediend bij de woudmeester ; de aanvraag omvat een lig-

gingsplan, de kadastrale gegevens (plannen + leggers) van de aangesloten boscigenaars, een afschrift van de overeenkomst tussen de leden.

* subsidie voor het opstellen van een beheersplan

-wanneer het en gezamenlijk beheersplan, conform het uitvoeringsbesluit op de beheersplannen, door de woudmeester is goedgekeurd kan de afgevaardigde van de bosgroepering bij de woudmeester een aanvraag tot subsidie indienen.

* subsidie voor beheerswerken

-de afgevaardigde van de bosgroepering dient een aanvraagformulier in bij de woudmeester, uiterlijk drie maanden vóór de aanvang van de beheerswerken, die in het goedgekeurd beheersplan moeten opgenomen zijn.

Bedragen :

-de subsidie voor het opstellen van een gezamenlijk beheersplan van een bosgroepering bedraagt 1.500,- Fr. per hectare voor eigenaars die een oppervlakte van meer dan 5 hectare inbrengen en 2.000,- Fr. per hectare voor eigenaars die een oppervlakte van minder dan 5 hectare inbrengen.

-voor de beheerswerken wordt een subsidie van 5.000,- Fr. per hectare voorzien voor een vrijstelling en 8.000,- Fr. per hectare voor een vrijstelling gecombineerd met vormsnoei, voor een zuivering bedraagt het subsidiebedrag ook 8.000,- Fr. per hectare.

Voor éénzelfde perceel worden maximaal 3 vrijstellingen en 1 zuivering gesubsidieerd op een volledige bedrijfs-tijd.

Besluit :

De subsidieregeling heeft de bedoeling een oplossing te bieden voor een aantal knelpunten die zich voordoen bij het beheer van privé-bossen in het algemeen bosbeleid.

Het tekort aan bossen in sommige regio's heeft een grote, soms onhoudbare, druk op de aanwezige openbare bossen tot gevolg. Openstelling van privé-bossen, voor zover de ecologische functie van de betrokken bossen niet in het gedrang komt, kan de druk op het openbaar bos verminderen. Eventuele natuurwaarden zouden zich in deze bossen mogelijk terug kunnen herstellen.

De subsidies voor bebossing en herbepossing hebben de bedoeling de interesse van de eigenaar voor zijn bosbezit terug op te wekken. De hoge kosten van herbepossing die niet gecompenseerd worden door de opbrengsten uit de houtverkoop, hebben veel eigenaars doen terugschrikken voor het voeren van een gepast beheer.

Door de subsidie worden de aanlegkosten van een nieuw bosbestand grotendeels gecompenseerd.

Dit draagt zeker bij tot een rentabiliteitsverbetering in de bosbouw ; vermits vooral de hoge kosten van bosvernieuwing en bosverjonging die slechts na lange tijd te recupereren zijn, de rentabiliteit hypothekeren.

Zonder dirigistisch te willen optreden in de bedrijfsvoering van de privé-eigenaars, wordt toch verwacht dat van de huidige regeling een sturend effect uitgaat.

Zo is voor de meer duurzame en inheemse soorten een hogere subsidie voorzien.

Voor populier wordt de subsidie verduubeld wanneer een onderbegroeiing van inheemse struik- en boomsoorten behouden of aangebracht wordt. Zo wordt zeker op termijn de uitgangssituatie verbeterd voor de omvorming naar bestanden van inheemse loofboomsoorten.

Subsidies voor beheerswerken als vrijstelling en zuivering moeten de bosgroepering stimuleren

Door bosaanleg o.a. met populier, kunnen bestaande natuurwaarden vernietigd of aangetast worden.

Om dit te vermijden werd een advies van de Dienst Natuurbehoud ingevoerd bij bosaanleg in N- en R-zones en agrarische zones met ecologische waarde. Het Bosbeheer dient bij de evolutie van de dossiers er eveneens voor te zorgen dat belangrijke natuurwaarden door ongepaste bosaanleg niet zouden verloren gaan.

Tenslotte wordt met deze regeling ook getracht de nadelen van de bosversnippering op te heffen. Het stimuleren van de bosgroepering moet een meer rationeel beheer mogelijk maken.

Het is volstrekt aanvaardbaar dat de economische functie in het privé-bos prioriteit krijgt. De overheid heeft de taak toe te zien dat dit niet ten koste gaat van de andere bosfuncties en dat zekere randvoorwaarden gerespecteerd worden.

De eigenaar moet hierbij inzien dat ook de economische functie van het bos op langere termijn slechts kan in stand gehouden worden door een duurzaam beheer van het boscosysteem, waarbij geen plaats is voor kortstondig en kortzichtig geldgevoel.

Hij moet ook aanvaarden dat de overheid maatregelen neemt om het behoud van het bos en de aanwezige natuurwaarden in en rond het bos voor volgende generaties veilig te stellen.

Meer informatie is te verkrijgen bij de Dienst Waters en Bossen, Belliardstraat 14-16-18, 1040 Brussel (02/507 30 46).

Bijlage I bij het uitvoeringsbesluit van 29/04/1991

Klasse **subsidiebedrag (Fr./ha)**

Klasse I **100.000**

Zomereik (*Quercus robur*)
Wintereik (*Quercus petraea*)
Es (*Fraxinus excelsior*)

Klasse II **80.000**

Beuk (*Fagus sylvatica*)
Boskers (*Prunus avium*)
Haagbeuk (*Carpinus betulus*)
Esdoorn (*Acer campestre*, *Acer pseudoplatanus* en *platanoides*)
Linde (*Tilia cordata*, *Tilia platyphyllos* en *Tilia x vulgaris*)
Olm (*Ulmus glabra* (syn. *U. scabra*), *Ulmus minor* (syn. *U. campestris*) (*)

Klasse III **60.000**

Moerzeik (*Quercus palustris*)
Amerikaanse eik (*Quercus rubra*)
Tamme kastanje (*Castanea sativa*)
Walnoot (*Juglans regia*)
Zwarte els (*A. glutinosa*)
Berk (*Betula pendula* en *Betula pubescens*)
Wilg (*Salix alba*, *Salix fragilis* en *Salix x rubens*) (*)
Zwarte populier (*Populus nigra*)
Abeel (*Populus alba*)
Trilpopulier (*Populus tremula*)
Grauwe abeel (*Populus canescens*)
Gewone pijn (*Pinus sylvestris*)

Klasse IV **40.000**

Valse acacia (*Robinia pseudoacacia*)
Taxus (*Taxus baccata*)
Jeneverbes (*Juniperus communis*)
Corsicaanse Pijn (*Pinus nigra* var. *corsicana*)
Douglas (*Pseudotsuga menziesii*)
Lork (*Larix kaempferi* en *Larix x eurolepis*)
Grauwe els (*Alnus incana*)
Cultuur-populieren met gemengde inheemse loofboomsoorten

Klasse V **20.000**

Cultuur-populier (*Populus spp.*)

Toelagen op bosaanleg waarbij een andere-
tage wordt aangelegd met :

- Wilg (*Salix* spp.)
- Vlier (*Sambucus nigra*)
- Lijsterbes (*Sorbus aucuparia*)
- Hazelaar (*Corylus avellana*)
- Hulst (*Ilex aquifolium*)
- Vuilboom (*Frangula alnus*)
- Gelderse roos (*Viburnum opulus*)
- Kardinaalsmuts (*Evonymus europaeus*)
- Rode kornoelje (*Cornus sanguinea*)
- Vogelkers (*Prunus padus*)

R. Vanhaeren

INFO

**PRENTKAARTEN
VAN
BOMEN**

Ook dit jaar neemt de
Stichting Leefmilieu
weer het initiatief om, naar aanleiding van de
Week van het Bos,
een inheemse boomsoort in zijn natuurlijke omgeving op het
voorplan te schuiven. Hiervoor wordt een reeks van
6 fraaie prentkaarten
met een begeleidende tekst uitgegeven.
Vorig jaar was het de berk, nu is het de beurt aan de els, onder
het motto "voor broekbos en waterkant".

De 6 prentkaarten tonen een els, elzekatjes, een Bruine kikker,
Elzehaantjes, Dotterbloemen en een IJsvogel.
Opnieuw maakte Marc Sloodmaekers de foto's.

De prentkaarten van de berk zijn ook nog beschikbaar.
Elke set van 6 prentkaarten kost 75 frank (50 frank vanaf 10
sets) en kan besteld worden op rekeningnummer
409-6513991-97

van Stichting Leefmilieu - Kipdorp 11 - 2000 Antwerpen
met de vermelding ... ex. de els ; ... ex. de berk
(tel. 03/231.64.48).

HET NIEUWE JACHTDECREET :

overzicht van de belangrijkste nieuwe bepalingen

I. Inleiding

In het Belgisch Staatsblad van 7 september 1991 is het jachtdecreet van 24 juli 1991 verschenen.

Het was niet de bedoeling een volledig nieuw jachtdecreet op te stellen.

Het decreet groeide uit een initiatief van leden van de Vlaamse Raad die, bij de behandeling van het decreet m.b.t. de afgifte van jachtverloven in het Vlaamse gewest in 1990, hadden aangedrongen op een actualisering van de jachtwet van 28 februari 1882, op een coördinatie en een vereenvoudiging van diverse bepalingen die deels in de jachtwet, deels in de uitvoeringsbesluiten daarvan waren opgenomen.

Tevens werden diverse voorstellen van decreet, ingediend tijdens de lopende legislatuur, mee betrokken in de bespreking.

Een volledige opheffing van de jachtwet van 28 februari 1882 was trouwens onmogelijk omdat, luidens het advies van de Raad van State, de decreetgever niet bevoegd is om af te wijken van de bepalingen van boek I van het Strafwetboek omdat deze aangelegenheid tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoort.

Er dient opgemerkt dat het jachtdecreet maar van kracht wordt op 1 juli 1992. Tot zolang blijven de bepalingen van de jachtwet en haar uitvoeringsbesluiten volledig gelden.

II. Bespreking

1.

Voor het eerst wordt in de jachtreglementering een definitie gegeven van wat jacht feitelijk is :

"De jachtdaad is de handeling waarbij het

wild gedood of gevangen wordt, alsmede de handeling waarbij dat wild met dat doel opgespoord en achtervolgd wordt. In dit decreet wordt het woord jagen gebruikt in de betekenis van het stellen van een jachtdaad" (art. 2, 2° lid).

2.

Art. 2, 1° lid omschrijft bondig de doelstelling van het decreet :

"Dit decreet beoogt het verstandig gebruik van wildsoorten en hun leefgebieden"

Evenwel wordt vanuit wetenschappelijke kringen het begrip verstandig gebruik ("wise use") niet altijd als een eenduidig gedefinieerd begrip aanvaard.

De Commissie van Leefmilieu en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad refereerde naar de definitie gehanteerd door de International Union for the Conservation of Natural Resources (IUCN), die inhoudt dat verstandig gebruik de instandhouding van de soort niet in gevaar mag brengen en dat het gebruik als instrument gehanteerd moet worden om de instandhouding van de soort en haar leefgebieden ten goede te komen.

3.

Art. 3 van het decreet somt alle wildsoorten op en deelt ze in vier categorieën in en vervangt hiermee art. 1bis van de jachtwet van 28 februari 1882.

Volgende diersoorten worden niet langer als wild beschouwd :

1) Voorheen gerangschikt bij het kleinwild : de Houtsnip (*Scolopax rusticola*) en het Schotse sneeuwhoen (*Lagopus scoticus*).

Het afvoeren van de Houtsnip van de lijst

van de wildsoorten is een politieke beslissing met vooral een symbolische waarde.

Een recente studie van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, gedaan in opdracht van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, kwam tot de voorlopige conclusie dat een eventuele bejaging vanuit biologisch standpunt aanvaardbaar zou zijn gedurende een beperkte periode van het jaar. De Vlaamse raad heeft er evenwel anders over geadviseerd.

2) Voorheen gerangschikt bij het Overig Wild :

Het Korhoen wordt niet afgevoerd van de wildlijst.

de Eekhoorn (*Sciurus vulgaris*), de Das (*Meles meles*) en de Wilde kat (*Felis sylvestris*). Uitgangspunt voor het bepalen van de nieuwe wildlijsten was de lijst van de Benelux Overeenkomst op het gebied van jacht en vogelbescherming van 10 juni 1970, laatst aangepast op 18 juni 1990.

Zo werden bedreigde diersoorten als Korhoen, Bunzing, Wezel, Hermelijn, Boom- en Steenmarter niet afgevoerd van de wildlijst.

4.

De mogelijkheid werd ingebouwd om een openingsbesluit op te stellen, geldig voor meerdere jaren (max. 5 jaar).

Naast het reeds bestaande overleg met de andere Gewesten en de Beneluxlanden dient tevens het advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse hoge Raad voor Natuurbehoud en de Vlaamse Kamer van de Nationale Landbouwrada te worden ingewonnen.

Het openingsbesluit dient ten minste dertig dagen vóór opening van het jachtseizoen te worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

5.

Het afschotplan voor grof wild wordt expliciet verplicht gesteld in het decreet.

Nieuw is ook dat een afschotplan zowel voor een jachtterrein als voor een wildbeheereenheid in de zin van art. 12 kan worden voorgesteld en goedgekeurd.

6.

Jacht 's nachts :

De algemene regel is dat jacht 's nachts verboden is. Uitzonderingen hierop, die ook al bestonden in de jachtwet, werden geuniformiseerd.

- Het schieten van wild in het kader van een goedgekeurd afschotplan kan door

de Vlaamse Executieve worden toegestaan van één uur vóór de officiële zonsopgang tot één uur na de officiële zonsopgang. De officiële zonsopgang en -ondergang worden vastgesteld door het K.M.I.

- Jacht op door de Vlaamse Executieve bepaalde endesoorten kan door de Vlaamse Gemeenschap toegestaan worden één uur na zonsopgang en een uur voor zonsopgang, buiten de vogelrichtlijn- en Ramsargebieden.

7.

Houder van het jachtrecht :

Art. 7 van het decreet stelt dat om te jagen op andermans grond men de "uitdrukkelijke toestemming" van de eigenaar of zijn rechtzittende moet hebben. Ingeval van betwisting heeft degene die een schriftelijk akkoord kan voorleggen, het jachtrecht.

Een voorstel om de schriftelijke toestemming van de eigenaar te moeten krijgen, werd uiteindelijk niet aangenomen.

Onder "uitdrukkelijk" dient dus niet "schriftelijk" maar wel "niet stilzwijgend" verstaan te worden.

In de Commissie Leefmilieu en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad werd gesteld

dat:

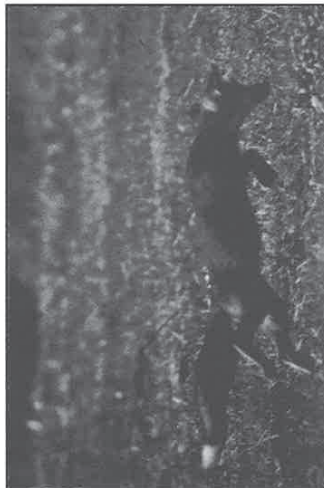
- Een toestemming die lang geleden gegeven is, blijft tot nader order doorlopen. Dit soort toestemming is niet uitdrukkelijk gegeven. Het geeft dan ook aanleiding tot heel wat moeilijkheden en betwistingen voor de rechtbank. Als nu bepaald wordt dat de toestemming uitdrukkelijk dient te worden gegeven, betekent dit onder andere dat oude stilzwijgende toestemmingen moeten worden bevestigd door de nieuwe eigenaar. Dit zou een hele vooruitgang betekenen.

Een voorbeeld van uitdrukkelijke toestemming is wanneer de eigenaar tegenover een verbalisant bevestigt dat een jager op zijn perceel mag jagen. Dit kan mondeling en hoeft niet schriftelijk te gebeuren.

Tevens moet de uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar duidelijk zijn voor wat betreft de terreinen op dewelke mag worden gejaagd, voor wat betreft de personen die mogen jagen, voor wat betreft de prijs van het jachtrecht, voor wat betreft de dieren die mogen worden gejaagd en voor wat betreft de duur van het jachtrecht.

Omdat er bij een mondelinge toestemming problemen kunnen blijven bestaan op het gebied van het bewijs, moet de voorkeur

Muizenjacht.

worden gegeven aan geschreven overeenkomsten.

De uitdrukkelijke wil bij een mondelinge toestemming kan bewezen worden door

- 1) getuigen
- 2) kwijtschrijven
- 3) feitelijke vermoedens

Het principe van de uitdrukkelijke toestemming houdt niet noodzakelijkerwijs in dat van enige exclusiviteit van het jachtrecht sprake zou zijn.

Wanneer het jachtterrein overgaat naar een nieuwe eigenaar (door verkoop of erfenis bv.) dient de uitdrukkelijke toestemming herhaald te worden, waarbij de nieuwe eigenaar in contact moet treden met de jager. Bij een schriftelijke verpachting van bepaald de duur moet de erfgenaam deze verpachting respecteren.

Wanneer in een verkoopakte de jachtverpachting niet uitdrukkelijk wordt vermeld, komt deze verpachting te vervallen. De gedupeerde jager kan zich enkel richten tot de verkoper, niet tot de koper voor eventuele schadevergoeding.

Art. 7, 3° lid bepaalt dat een jager een plan van zijn jachtterrein moet indienen bij de arrondissementscommissaris, met aanduiding van de percelen waarbinnen hij geen jachtrecht heeft.

8.

Oppervlakte der jachtterreinen.

De minimumoppervlakte van een jachtterrein voor de jacht met het geweer wordt met ingang van 1 juli 1995 op 40 ha gebracht, i.p.v. de huidige 25 ha. Deze bepaling geldt dus niet voor jacht met roofvogels en met het fret.

9.

Art. 11 stelt de openbare aanbesteding van het jachtrecht, die reeds gold voor de staatsdomeinen, nu ook verplicht voor de domeinen van andere openbare overheden (gewest, provincie, gemeente, O.C.M.W., kerkfabriek).

Om de continuïteit van het wildbeheer te bevorderen werd bepaald dat de zittende jager en een wildbeheereenheid een hoger bod kunnen doen. Dit bod dient meer dan 10 % boven de bij de openbare aanbesteding verkregen prijs te liggen en moet gedaan worden binnen de 10 dagen volgend op de aanbesteding. Bij gelijk hoger bod geniet de zittende jager de voorkeur.

10.

Art. 12 lanceert het idee van Wildbeheereenheden (W.B.E.) waarbij de Vlaamse Executieve de voorwaarden kan bepalen tot vorming van deze beheereenheden. Subsidies kunnen verleend worden.

Een W.B.E. is een samenwerkingsverband tussen jachthouders binnen een ruimtelijk begrensde gebied dat meerdere jachtvelden omvat en waarin een planmatig wildbeheer wordt gevoerd, gericht op het handhaven of ontwikkelen van een goede wilstand met inachtneming van de belangen van derden.

11.

Art. 12 stelt expliciet dat een jachtverlof alleen vereist is voor de jacht met het geweer.

12.

De jachtvergunning, die bestemd is voor niet in het Vlaamse Gewest wonende genodigden van houders van een Vlaams jachtverlof, is thans geldig gedurende vijf vooraf aan

te duiden dagen (en niet meer vijf opeenvolgende), te vermelden op de jachtvergunning (art. 15).

13.

De voorschriften over verboden jachtmiddelen en de eventuele afwijkingen blijven ongewijzigd, behoudens volgende elementen :

- de arrondissementscommissaris mag een jachtverlof voorlopig intrekken wanneer iemand wordt veroordeeld voor het gebruik of vervoer van verboden tuigen ;
- de Vlaamse Executieve kan een regeling treffen voor het gebruik van bepaalde tuigen en middelen, na advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud.

14.

Bestrijding van wild.

a.

Art. 22 regelt het algemeen verdelingsrecht en vervangt het art. 6 van de jachtwet. Volgende wijzigingen werden doorgevoerd :

- het volstaat dat er schade (voorheen belangrijke schade) is, opdat de eigenaar of grondgebruiker het wild mag terugdriven ;
- het moet gaan om de bestrijding van jaagbaar wild. Bestrijding van niet-jaagbaar wild is niet meer mogelijk ;
- zo geen andere bevredigende oplossing bestaat mag het jaagbaar wild gedood worden onder volgende voorwaarden :

- * De verdelger dient te voldoen aan de voorwaarden tot het verkrijgen van een jachtverlof (zo moet het jachtexamen met goed gevolg afgelegd worden !) ;

- * Bij gebruik van vuurwapens moeten deze voldoen aan dezelfde voorschriften opgelegd voor de wapens gebruikt voor de jacht (m.n. het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 oktober 1987 betreffende het gebruik van vuurwapens en munitie bij de jacht in het Vlaamse Gewest B.S. 14.11.1987 ; Erratum B.S. 28.11.1987) ;

- * De Vlaamse Executieve kan naast vuurwapens, andere middelen ter verdelging bepalen.

- * Na schriftelijke ingebrekestelling van de houder van het jachtrecht (is behouden) en na schriftelijke verwittiging van de ambtenaar die daartoe door de Vlaamse Executieve is aangewezen (voorheen : de burgemeester).

b.

Art. 23 stelt een speciale procedure in ter verdelging van Wilde Konijnen (ter vervanging van art. 7 van de jachtwet) en stelt dat de grondgebruiker en de personen aan wie hij daartoe de opdracht geeft, te allen tijde Wilde konijnen mogen vangen en doden, mits voldaan wordt aan de voorwaarden van art. 22.

Uit de bespreking in de Commissie Leefmilieu en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad is gebleken dat met "te allen tijde" bedoeld wordt : "zowel tijdens als na de jachtperiode" en niet "zowel overdag als 's nachts" .

Als grondgebruiker dient te worden beschouwd elke persoon die een terrein in gebruik heeft waarop hem toebehorende gewassen, teelten en bossen voorkomen. De houder van het jachtrecht kan niet als grondgebruiker worden beschouwd.

De mogelijkheid tot loerjacht op Wilde konijnen werd uitgebreid tot één uur voor de officiële zonsopgang en een uur na de officiële zonsondergang (voorheen een half uur).

Het vergunningssysteem voor het bestrijden van Houtduiven wordt afgeschaft.

De speciale verdelgingsprocedures voor Everzwijnen en Houtduiven werden afgeschaft (art. 6bis, 6ter, 7ter van de jachtwet).

15.

Vergoeding van Wildschade.

a.

Voor het vaststellen van de vergoeding van konijnenschade werd de speciale procedure voorzien in art. 7bis van de jachtwet nagevoegd volledig behouden met dien verstande dat het principe van de dubbele schadevergoeding werd opgeheven : de vergoeding voor konijnenschade bedraagt dus niet langer het dubbele van de schade.

b.

De vergoeding van alle andere belangrijke wildschade, wordt vastgesteld volgens de gewone rechtsregels (art. 24).

Hierbij wordt niet langer uitgegaan van het principe van art. 1382 van het burgerlijk wetboek (schade - fout - causaal verband). Lezing van het verslag van de Commissie leert dat voor de toepassing van dit artikel dient uitgegaan te worden van het principe van de foutloze aansprakelijkheid (art. 544 burgerlijk wetboek).

Hierdoor dient de schadelijder niet langer een fout te bewijzen, maar volstaat het dat de schade en het oorzakelijk verband tussen de schade en de aktie van derden moet worden bewezen.

Belangrijke wildschade moet volledig worden vergoed. Aan te stippen valt dat bij de procedure tot bepalen van de vergoeding van konijnenschade het principe van de foutaansprakelijkheid (art. 1382 BWB) behouden blijft.

c.

De schade veroorzaakt door wild waarop de jacht sinds meer dan vijf jaar niet meer geopend is, of dat afkomstig is uit een bosreservaat of een natuurreservaat waarin de jacht door de overheid volledig verboden is, wordt vergoed door het MINA-fonds, op voorlegging van een P.V. van plaatsbezoek van de bevoegde vrederechter.

d.

De schade veroorzaakt door niet-jaagbaar wild waarop de jacht sinds ten hoogste 5 jaar niet meer werd geopend, wordt niet vergoed.

16.

Handel en vervoer van wild.

De vroegere bepalingen worden nagenoeg niet gewijzigd. Het in beslag genomen wild wordt door de verbalisanten (voorheen de burgemeester) tegen ontvangstbewijs ter beschikking gesteld van het dichtstbij gelegen O.C.M.W. (voorheen godshuis).

17.

Uitzetten van wild.

Als algemeen principe geldt een verbod tot het uitzetten van wild.

De Vlaamse Executieve kan uitzonderingen toestaan, na advies te hebben ingewonnen van de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge raad voor Natuurbehoud en de Vlaamse Kamer van de Nationale Landbouwrade.

Voornoemd algemeen verbod wordt evenwel maar van kracht op 1 juli 1996.

Tot zolang blijft het uitzetten toegestaan, behalve in de periode vanaf de dertigste dag vóór opening tot en met de laatste dag van de sluiting van de jacht.

18.

Het toezicht.

Nieuw is dat ook de ambtenaren van de Vlaamse Executieve bevoegd voor Natuurbehoud P.V. kunnen opstellen voor inbreuken tegen de jachtwetgeving.

Nieuw is tevens dat bijzondere wachters zich kunnen laten bijstaan door één of twee bijzondere wachters van omliggende gebieden, evenwel onder bepaalde voorwaarden.

19.

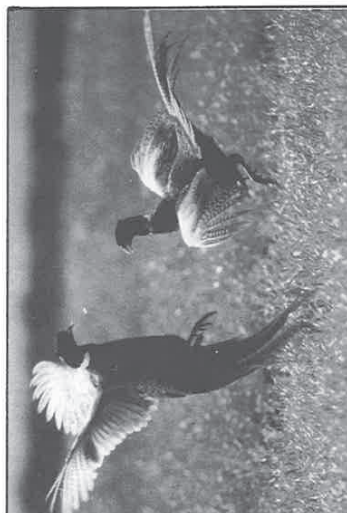
Bijzondere bepalingen.

Inbreuken op de vogelbeschermingsreglementering worden gecorrectionaliseerd (geldboete van 50 tot 100 F (x 90) en gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand.

20.

Strafbepalingen.

Jachtmisdrijven, gepleegd onder verzwaren- de omstandigheden worden strenger gestraft, met geldboetes van 200 tot 4.000 F (x 90) en gevangenisstraf van één tot vijf jaar.

Het uitzetten van Fazanten wordt principieel verboden vanaf 1 juli 1996.

Onder verzwarende omstandigheden wordt

verstaan :

- * gebruik van een verboden wapen ;
- * schuldigen verkleed of gemaskerd ;
- * feiten in bende of bij nacht gepleegd.

M. Van Den Meersschaut ■

INFO

W O R K S H O P

Produktietabel Corsikaanse den

Door LISEC werd in nauwe samenwerking met Waters en Bossen en met de Landbouwfakulteit te Gembloux een produktietabel voor Corsikaanse den in Vlaanderen opgesteld.

Op donderdag 21 november 1991

wordt hierover een "workshop" georganiseerd waarop U vriendelijk wordt uitgenodigd.

Programma

14.15 u : onthaal, grote zaal LISEC, Craenevenne 140 te 3600 Genk (Bokrijk)

14.30 u : inleiding door de Heer B. BECKERS, Directeur

14.40 u : voorstelling van de produktietabel met de nadruk op de beheersaspecten en de actuele situatie in Vlaanderen door de Heer B. MEULEMAN, Sektiehoofd Bosbouw en Biotisch Milieu

15.00 u : praktisch gebruik van de tabellen en meettechnieken door de Heer F. DUFRANE, Woudmeester

15.15 u : demonstratie op het terrein. Mogelijkheid tot het zelf uitvoeren van metingen met o.a. suunto, automatische meetkleem, meethaak en grondvlakmeter

16.30 u : receptie aangeboden door LISEC

De deelnameprijs voor deze workshop, inclusief een exemplaar van de publikatie, bedraagt 350 frank. De betaling geschiedt bij het onthaal. Schriftelijk inschrijven vóór 15 november AUB. Wie niet kan deelnemen aan de workshop, maar wel een exemplaar wenst te bestellen van de produktietabel, kan dit door 350 frank over te schrijven op rekeningnummer 450-0070921-70 onder vermelding "produktietabel".

LISEC

Craenevenne 140

3600 Genk (Bokrijk)

Tel. 011/35.58.05

BOS MOET BOS BLIJVEN

Naar aanleiding van de illegale herbosshing-sakatie te Waanrode bij het begin van de week van het bos (zondag 6 oktober) werd de volgende tekst voorgelezen aan de pers ter verantwoording van deze akte.

Van de doelstellingen van de Vlaamse Bosbouw Vereniging (VBV) - bosbehoud, verantwoord bosbeheer en bosuitbreiding in Vlaanderen - komt zelfs het primaire, het bosbehoud, ernstig in gedrang. Hoe vreemd het ook mag klinken: overheid en publiek vinden unaniem dat de ontbossing in de tropen één van de grootste problemen en schandalen van deze tijd is, terwijl identiek hetzelfde onder onze ogen gebeurt zonder enige efficiënte reactie van diezelfde overheid. Erger nog, vaak werkt de overheid actief mee aan de vernietiging van de laatste bosresten in Vlaanderen, door via haar gemeentelijke, gewestelijke of juridische verantwoordelijkheid vergunningen af te leveren, gewestplannen in herziening te stellen, illegale ontbossingen en bouwwinbreuken te regulariseren, pv's te seponeren of belachelijke strafmaten te hanteren.

Om al deze bosaantastende machinaties te maskeren, slaagt Vlaanderen erin, zoals het een bananerepubliek past, om niet te beschikken over cijfers inzake bosoppervlakte, ontbossing of bosuitbreiding. Daardoor klinkt Vlaamse kritiek op ontbossingen in Amazonië des te pretentieuzer.

Nochtaans bestaat bij vele burgers ook een verantwoordelijkheidsgevoel voor het eigen bospatrimonium. Het Waakzaamheidskomité voor bossen van de Vlaamse Bosbouwvereniging, kortweg WAKO genoemd, doet hier beroep op. De wakofoon (091/

522113) wordt gemiddeld bijna wekelijks gealarmeerd door wakke burgers en verontruste verenigingen over een nieuwe flagrante inbreuk op het wettenarsenaal dat onze bossen zou moeten beschermen.

Na drie jaar werking heeft WAKO 130 dossiers van verdwenen of rechtstreeks bedreigde bossen kunnen samenstellen met een totale oppervlakte van 2500 ha. Van de naar schatting 420 ha effectief ontbost in deze periode zijn voornamelijk golfsterren, andere recreatievormen, infrastructuurwerken, urbanisatie en landbouw de oorzaak. De meer dan 2000 ha rechtstreeks bedreigde bossen kwijnen onder de ver gevorderde plannen van golfpromotoren, sun-, center- en andere parken. Het summum is weliswaar het ERC-project waarin 700 ha openbaar bos geïrbaniseerd wordt.

De WAKO-dossiers bevatten enkel hetgeen de bevolking ons heeft doorgegeeld. Het lijkt geen twijfel dat dit slechts de top van de ijsberg is. Uit de provincie Limburg kwamen slechts weinig berichten, hoewel ooggetuigen het bos jaarlijks zien achteruitgaan. Ontbossing valt de bevolking niet zo snel op in in deze nog vrij bosrijke provincie.

In Oost-Vlaanderen, het Hageland en de Lage Kempen is het sluiks ontbossen van kleine percelen voor landbouwdoeleinden een ware pest. Als gevolg van de onderbemanning bij de administratie en de traagheid van justitie hebben de onginners vrijwel niets de vrezin. Het makro-ekonomisch nut van bosontginning ten behoeve van de landbouw is zwaar negatief: de overproductie in de landbouw enerzijds en de enorme houttekorten van België en Europa ander-

zijds zijn voldoende gekend. Zelfs indien nog een zekere kompensatie optreedt door nieuw aangelegde populierenplantages is de ekologische som negatief: de waarde van een oud uitgerijpt bosecosysteem met zijn typische fauna en flora is onvervangbaar.

Als antwoord op al dit illegaal gesjoemel met ons bospatrimonium, al te vaak gepatro-

B. Muys

LANDBOUWSECTOR BOYCOT BEBOSSINGEN

Onderstaand artikel maakte deel uit van de persmap bij de herbebossingsakcie te Waaro- de door leden van de V.B.V. op 6 oktober 1991.

De Vlaamse Bosbouwvereniging heeft steeds geijverd voor de uitbreiding van het bosareaal in Vlaanderen. Met een bebossingsindex van maar 8 % zitten we inderdaad een stuk onder het Europese gemiddelde van 23,8 %.

Niet alleen om ecologische, landschappelijke en sociale redenen is het uitbreiden van de bosoppervlakte belangrijk, het zal ook de eigen bevoorradings met inlands hout ten goede komen.

Onze handelsbalans is nog steeds sterk deficitair op dit vlak: tegenover een gemiddelde jaarlijkse produktie van ongeveer 3.000.000 m³ hout (waarvan ongeveer 935.000 m³ wordt uitgevoerd), moet België jaarlijks nog 3.600.000 m³ hout invoeren om het eigen verbruik te dekken.

Eén van de mogelijkheden tot bosuitbreiding is te vinden in het bebossen van landbouwgronden, wat gezien de structurele overschotproblemen ook voor de landbouwsector zelf een mogelijke oplossing zou betekenen.

In ons land wordt echter door deze landbouwsector zeer veel tegenstand geboden tegen deze optie.

Dit uit zich niet alleen in verklaringen. Er wordt ook via lobbywerk effectief ingegrepen om elke vorm van bebossing te ontmoedigen en te saboteren, en dit in tegenstelling tot de E.E.G.-politiek die dergelijke bebossingen juist wil aanmoedigen.

DE EUROPESE POLITIEK

Door de E.E.G.-Commissie worden reeds geruime tijd pogingen gedaan op een oplossing te vinden voor de structurele landbouwoverschotten in Europa.

Eén van de belangrijke initiatieven in dit verband is de Verordening n° 797/85 betreffende de verbetering van de doelzeggendheid van de landbouwstructuren.

Het doel van deze Verordening is het evenwicht te herstellen tussen de productie en de markt van landbouwprodukten, en dit gekoppeld aan de bescherming van het leefmilieu en het landschapsbehoud.

Door deze verordening worden alle lidstaten verplicht een premie toe te kennen aan landbouwers die landbouwgronden uit produktie nemen, waarbij de boer deze gronden:

- braak mag laten liggen
- mag bebossen of
- voor andere doeleinden dan de landbouw mag gebruiken. (art. 1).

Deze premie werd in een eerste fase toegekend voor een periode van 5 jaar.

De Europese Commissie wil daarbij in het bijzonder het bebossen stimuleren, gezien het grote houttekort: na olie is hout immers het belangrijkste import produkt van de E.E.G.-landen.

Daarom dat in artikel 20 van dezelfde verordening wordt voorzien dat elke Lidstaat steun kan geven aan landbouwers wanneer zij hun landbouwgronden bebossen en dit zowel voor het uitvoeren van de beplantingen als voor allerlei andere investeringen (aanpassen van landbouwmachines voor boswerkzaamheden, investeringen ter verbetering van beboste oppervlakten, aanleg

van windingsels, brandstroken, wegen voor bosexploitatie enz).

De bebossingspremie bedraagt maximum 1.800 Ecu (= 75.000 fr.) per ha.

Momenteel ligt een voorstel ter discussie om het maximum van deze premie op te trekken tot 4.000 Ecu (= 169.000 fr.) voor bebossing met loofboomsoorten en 2.000 Ecu (= 84.500 fr.) voor bebossing met naaldboomsoorten.

Daarnaast kunnen de Lidstaten nog eens een extra jaarlijkse premie toekennen aan landbouwers die hun grond bebost hebben en dit voor een periode van 20 jaar.

Dit bedrag mag tot 150 ECU (= 6.300 fr.) per ha bedragen.

Wanneer tevens in art. 1 bedoelde extensiveringspremie wordt toegekend, mag deze steun gecumuleerd worden maar dan mag de bijkomende toelage niet meer bedragen dan 50 Ecu (= 2.000 fr.).

Belangrijk is tevens dat 25 % van deze steun aan de Lidstaat wordt terugbetaald uit het Europees Oriëntatie- en Garantie Fonds (E.O.G.F.).

HET BELGISCH ANTWOORD

Op welke manier werd er nu door België ingespeeld op deze verordening?

1. Vermits het invoeren van de extensiveringspremie (art. 1 van de verordening) verplichtend is, werd een regeling uitgewerkt d.m.v. het M.B. van 20 oktober 1988, nadien gewijzigd door het M.B. van 23 juli 1990 betreffende de steunregeling ter bevordering van het uit produktie nemen van bouwland.

De jaarlijkse premie voor het uit produktie nemen van landbouwgronden werd vastgelegd op :

- * 25.000 fr voor de leemstreek, zandleemstreek en de polders
- * 17.500 fr voor de Kempen
- * lagere bedragen (10.000 tot 13.000 fr) voor andere landbouwstreken in het Waalse Gewest.

Wanneer de boer beslist om de uit produktie genomen gronden te bebossen, werd hem wel een belangrijke beperking opgelegd: wanneer deze gronden op het gewestplan gelegen zijn in landbouwzone kan hij de steun enkel krijgen wanneer hij bebost met cultuur-populieren (canada's), els of wilg en moet hij ook nog de goedkeuring vragen aan de Gewest Executieve.

Dit betekent dat bebossing met de ekologisch meest waardevolle inlandse boomsoorten zoals eik, beuk, es e.a. wordt afgeremd wat volledig afwijkt van het huidige bosbeleid zowel op Vlaams als op Europees niveau.

2. Vermits het toekennen van een aparte bebossingspremie (art. 20 van de verordening) niet verplichtend is en er ook vanuit de landbouwkringen geen enthousiasme bestond om dergelijke bebossingen te stimuleren, werd in dit verband geen enkel initiatief genomen door de staatssecretaris van Landbouw, met als argument dat bosbouw een geregionaliseerde materie is en aparte steun voor bebossing dan ook een opdracht is voor de gewesten.

DE MEDEPLICHTIGHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

De nationale instanties hebben deze verordening dus zo minimaal mogelijk toegepast en speelden de bal gedeeltelijk door naar de gewesten.

Het Vlaamse Gewest had de boodschap goed begrepen en onder invloed van de landbouwlobby werden nog meer grensels ingebouwd.

A. DE TOEPASSING VAN DE EUROPESE REGLING

In aansluiting met de nationale regeling, werd door de Vlaamse Executieve beslist dat bij elke aanvraag voor toelage voor het bebossen van landbouwgronden gelegen in agrarisch gebied, niet één maar twee ambtenaren hun fiat moeten geven : namelijk de ambtenaar van de Dienst Landbouw van AMINAL, alsook de ambtenaar van de Dienst Waters en Bossen eveneens van AMINAL.

In de praktijk blijkt dat enerzijds de ingewikkelde procedure en de papieren rompslomp de landbouwers sterk ontmoedigt en het aantal aanvragen dan ook beperkt is, maar dat anderzijds ook deze aanvragen door de Dienst Landbouw van het Vlaamse Gewest systematisch negatief worden geadviseerd, wat voor gevolg heeft dat tot nog toe nagevoel geen enkele aanvraag tot bebossing werd goedgekeurd.

B. BOSDECREET

Ondertussen heeft het Vlaamse Gewest werk gemaakt van een nieuw bosbeleid en werd het Bosdecreet goedgekeurd.

Het Bosdecreet van 13 juni 1990 voorziet onder andere het toekennen van subsidies voor bebossing.

Dit opende natuurlijk nieuwe perspectieven voor het stimuleren van bebossing van landbouwgronden.

Een reden voor de landbouwlobby om nog maar eens in actie te treden.

Gedurende de laatste besprekingen van het ontwerp-bosdecreet in de Vlaamse Raad werd de tekst door de boerenbond-parlementairen geamendeerd waardoor een nieuw wet werd ingebouwd : in art. 3 § 3, werd in laatste instantie punt 7 toegevoegd waardoor "alle tijdelijke beplantingen met houtachtige gewassen in uitvoering van de verordeningen van de Europese Gemeenschap voor wat betreft het uit productie nemen van landbouwgronden" niet onder de bepalingen van het bosdecreet vallen !!!

Ondertussen is dit toelagesysteem operationeel (Besluit van de VI. Ex. 29.04.91), waardoor voor de bebossing van 1 ha grond een subsidie van 20.000 fr tot 100.000 fr. kan bekomen worden.

Dit goedgekeurde amendement heeft als concreet gevolg dat elke Vlaamse burger kan genieten van een bebossingspremie, met uitzondering van boeren, die beroep doen op de Europese subsidies.

Een tweede obstructie is de wijziging in art. 87 waardoor het eensluidende advies van de Dienst Landbouw wordt geëist voor elke bebossing in de landbouwzone (geldt dus niet alleen voor landbouwers, maar voor gelijk welke eigenaar).

Ook hier wordt hetzelfde scenario gevolgd : elke aanvraag voor particulieren om te bebossen in agrarische zone wordt systematisch negatief geadviseerd.

Deze obstructiepolitiek is zeer opmerkelijk temeer daar Gemeenschapsminister Kelchtermans diverse keren heeft verklaard dat de bosoppervlakte in Vlaanderen drastisch moet verhoogd worden.

De omvang van deze som maakt het bebossen van landbouwgronden natuurlijk tot een aantrekkelijk alternatief.

De tegenstand, voornamelijk vanuit de Boerenbond, is in de eerste plaats ingegeven door economische motieven.

Elke ha grond waarop geen landbouwgewassen worden geteeld, is een ha waarvoor ook geen meststoffen, geen plantgoed en geen pesticiden worden aangekocht, dit betekent dus voor alle bedrijven "aan de rand" van de landbouwsector (waartbij de Boerenbond één van de belangrijkste is) een verliespost.

Zowel vanuit ekologisch standpunt, als omwille van de situatie van de Belgische houtmarkt vindt de Vlaamse Bosbouwvereniging de houding van de landbouwlobby dan ook onaanvaardbaar.

Binnenkort worden terug besprekingen gevoerd in de Europese Commissie om de structuurmaatregelen te verfijnen en vooral om deze meer effectief te maken.

Wij hopen dat België niet langer obstructie zal voeren ten aanzien van het bebossen van landbouwgronden.

Vera DUA

HET RESULTAAT

Om nu te weten in hoeverre de tegenstand van de landbouwlobby effectief was, volstaat het de statistieken van de Staatssecretaris van Landbouw na te pluizen.

In 1988-1989 werden 36 aanvragen tot uit productie nemen van landbouwgronden goedgekeurd voor een totale oppervlakte van 352,49 ha (Vlaanderen : 164,17 ha; Wallonië 188,32 ha).

Daarvan werd maar 44,88 ha bebost (Vlaanderen : 34,55 ha; Wallonië : 13,33 ha)

In 1989-1990 werden 14 aanvragen ingediend voor een totale oppervlakte van 148,25 ha (Vlaanderen : 21,17 ha; Wallonië : 127,08 ha) waarvan 27,50 ha voor bebossing (Vlaanderen : 0 ha; Wallonië : 27,54 ha).

Dit betekent dat er dus in de voorbije periode de niet veel nieuwe bossen werden bijgeplant, zeker niet in het Vlaamse Gewest.

EEN REKENSONNEMENT

De vraag is nu hoeveel een Vlaamse boer zou kunnen krijgen voor de bebossing van zijn grond, indien de Europese verordening maximaal zou worden toegepast.

Als voorbeeld nemen we een boer uit de leemstreek, die 1 ha wil bebossen. Hij zou kunnen bekomen :

- * gedurende 5 jaar een extensiveringspremie voor het uit productie nemen van zijn grond: 25.000 fr x 5 = 125.000 fr.
 - * een premie voor het uitvoeren van de bebossing : max. 100.000 fr.
 - * een jaarlijkse premie voor het instandhouden van het bos.
- eerste 5 jaar : 2.000 fr x 5 = 10.000 fr.
de volgende 15 jaar : 6.300 fr. x 15 = 94.500 fr.

TOTAAL : 329.500 fr !

EXCURSIE COOLHEMBOS 22 SEPTEMBER 1991

Die morgen regende het pijpestelen en Coolhembos is zo al een nat gebied. Was het de schok van de verandering na een droge zomer en waren we het al niet meer gewoon? In ieder geval trotseerden slechts 13 moedigen de slechte weersvooruitzichten, en ze werden beloond. Het regende 's namiddags niet in het Coolhembos. De afwezigen weten het voor de volgende keer.

In een dicht bewoond en sterk geïndustrialiseerd deel van Vlaanderen, tussen Mechelen en Antwerpen, ligt langs de Rupel een zeer waardevol natuurgebied op het grondgebied van de gemeente Puurs. Sedert de 12de eeuw staat het domein bekend als "Coolhem", naar de toenmalige eigenaar. Voor de Franse revolutie was het ook lange tijd eigendom van de St.-Bernardusabij van Hemiksem. In 1987 werd het aangekocht door de overheid: 14 ha door de gemeente Puurs en 79 ha door het Vlaamse Gewest. Vooral in dit laatste gedeelte werden we voortreffelijk rondgeleid door houthvester Willy Vandembroucke.

In het gemeentelijk deel zal een voormalig landhuis worden ingericht als bezoekerscentrum. Er is ook reeds een hoogstamboomgaard aangelegd met oude fruitrassen. Het grootste deel van het domein is eigendom van het Vlaamse Gewest en niet toegevoegd voor het publiek. Bij de verkoop werd immers als voorwaarde gesteld dat de voormalige eigenaar en zijn zonen er nog 15 jaar het jachtrecht hebben. Er zijn reeds uitgezet en het gehele domein is met draad afgesloten.

Omwille van de biotoopvariatie voor het wild werd er slechts kleinschalig en spora-

disch gekapt in het hakhout. Het grootste deel van het gebied is bezet met Zwarte els, doorgaans in hakhoutvorm. Gezien de kleine actuele vraag op de houtmarkt zal het beheer van dit uitgestrekte schaarhout in de toekomst problemen stellen. Daarom werd geopteerd om het deels om te vormen tot elzenhooghout. Plaatselijk komen er meer berken en wilgen voor. De oorzaken van deze variatie zijn niet altijd duidelijk.

Verspreid in het domein groeien er nog 850 populieren van een oude Euramerikaanse kloon, welke traag groeien en vooral een landschappelijk belang hebben. Wel gezond, en opvallend sterk groeiend is de Zomereik, die verspreid tussen de andere bomen voorkomt. Op een droger stukje vormt de Amerikaanse vogelkers ook hier een lokaal probleem.

Een zeer groot deel van het domein was tot voor enkele tientallen jaren in gebruik als hooiland. Nu nog worden sommige perceeltjes gemaaid als wildweide door de jagers. Op deze wijze zijn hier soortenrijke oude hooilandvegetaties tot op heden bewaard. Het is de bedoeling dit beheer voort te zetten wanneer de vroegere eigenaar ermee zou ophouden. Dergelijke goed bewaarde hooilandjes zijn in Vlaanderen immers zeer zeldzaam geworden.

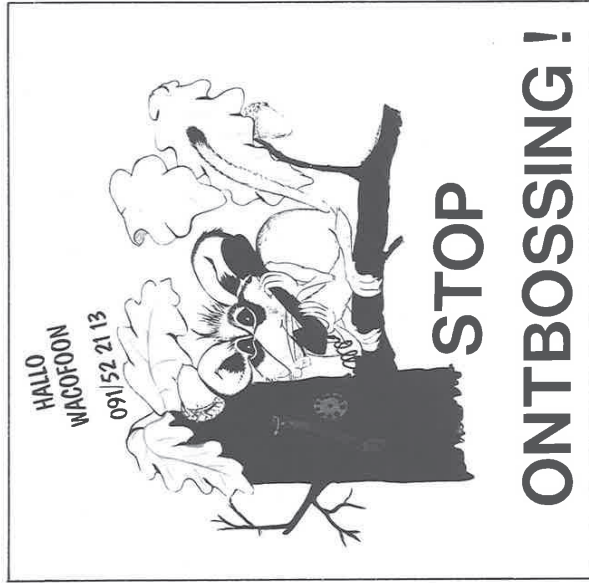
Op een voormalige akker langs het bos werd bebost met Zomereik, Beuk, Zoete kers en andere inheemse boomsoorten. Gezien de droogte was er echter veel plantsoen afgestorven. Nog enkele andere stukjes landbouwland zullen de komende jaren bebost worden. Het domein Coolhem vormt een groot aaneengesloten concentrisch blok zodat

peil er enkel op peil gehouden door kwel- en regenwater. Waarschijnlijk zal de vegetatie zich hierdoor in de toekomst wijzigen.

Na enkele rampzalige overstromingen in de streek werden drastische maatregelen genomen. Wie herinnert zich niet de overstromingen in Ruisbroek? Het riviertje de Vliet werd in 1976 aan de Schelde afgesloten van de getijdenwerking, zodat het Coolhembos bij vloed niet meer bevoloed wordt met voedselrijk Scheldewater. Dit maakte eertijds de laatste tijd was het Scheldewater echter eerder een bron van vervuiling. Nu wordt het water-

Het domeinbos Coolhem is voorgesteld als bosreservaat omwille van zijn oppervlakte, zijn ontoegankelijkheid en zijn rijke flora en fauna. Het grootste deel van de oppervlakte is ook bezet met spontane bosopslag zodat het gebied een hoge graad van natuurlijke heid bezit. Het is de bedoeling het kleinschalige beheer verder te zetten met een stuk integraal bosreservaat, stukjes hakhout, hooghout en perceeltjes hooiland, riet en struikgewas.

Willy Verbeke

Afbeelding op WACO-T-shirt en -sticker. zie p. 31.

De Vlaamse Bosbouwvereniging houdt een studiedag met als thema

" BOSBOUW IN VALLEIGEBIEDEN "

op woensdag 29 januari 1992
in het Elewijt-center te Zernst (tussen Mechelen en Brussel).

De studiedag begint om 9.30.

's Morgens komen de volgende sprekers aan bod :

M. Antrop (Valleien en bossen : twee structuurdragers in de ontwikkeling van het landschap).
J. Van Slijcken (Bosbouw in valleiecosystemen)
V. Steenackers (Selectie van boomsoorten voor valleigebieden)
J. Gabriëls (Natuurbehoud en fauna in beekvalleien)
J. De Saedeleer (Landbouw)

In de namiddag :

S. Van Nuffel (Ruimtelijk beleid in valleigebieden)
J. Hendrix (Beplantingen als onderdeel van landschappelijke en natuurtechnische inrichting van stromende wateren)
Dienst Waters en Bossen (het Vlaamse overheidsbeleid)

Hierna volgt nog een discussiepanel met de sprekers.

Om 17 u wordt er afgerond.

De kostprijs bedraagt 800 F (600 F voor VBV-leden),
volledige warme maaltijd inbegrepen.

Meer informatie kan steeds bekomen worden op het secretariaat van de Vlaamse Bosbouwvereniging,

Geraardsbergse steenweg 267,
9090 Gontrode
(tel. 091/52 21 13)

ALGEMENE AANVAL TEGEN DE DUINEN TE KNOKKE

Te Knokke is het Zwinboscomplex niet de enige open ruimte die het voorwerp is van de begeerte van grondspeculanten. Uit een, in opdracht van het Gemeentebestuur van Knokke-Heist in 1990 opgesteld, richtplan ter voorbereiding van een nieuw A.P.A. (Algemeen Plan van Aanleg) blijkt immers dat men de Gewestplansbestemming van minstens honderd ha duinen zou willen wijzigen van groene zone en/of agrarisch gebied met landschappelijke waarde naar woon-, woonuitbreidings- en recreatiegebied.

Hieraan ontsnappen alvast niet de Groenpleinduinen, een ca. 9 ha groot deelgebied van het Zwinboscomplex, waar men de aanleg van een nieuw tennissterrein voorziet, nadat ... het huidige, bestaande tenniscomplex zou verkaveld worden. De Groenpleinduinen hebben op het Gewestplan Brugge-Oostkust de bestemming Natuurreservaat en werden in 1982 gerangschikt als landschap. Dit gebied is belangrijk niet alleen omwille van het voorkomen van zeer zeldzaam geworden freatofytische pioniervegetaties, maar ook en vooral doordat de, in een tijdelijke vervalfase verkerende, Duindoorn-Vierstruwalen hier volop aan het evolueren zijn naar spontaan bos met zeer veel opslag van o.m. Ruwe berk, Eenstijlige meidoorn, Gewone esdoorn en Zomereik.

Ook het binnenduinencomplex van Knokke moet eraan geloven. Een 6 ha groot perceel van het Blinkaartbos, dat momenteel op het Gewestplan is aangeduid als "parkgebied", zou tot een villawijk omgevormd worden. Het Blinkaartbos is een uit omstreken 1890 daterende aanplanting van Populier en Zeeden, waaronder inmiddels, grotendeels

spontaan, een indrukwekkende nevenstage tot stand gekomen is, met vnl. Gewone esdoorn, Gewone es, Zomereik, Zoete kers en Lijsterbes. Het dient als broedgebied voor talrijke zangvogelsoorten, waaronder Groene specht, Grote bonte specht, Wielewaal, Nachtegaal en Boomkruiper.

De bij het Blinkaartbos aansluitende Oude Hazegraspolder blijft evenmin van de verkavelwoede gespaard. De Oude Hazegraspolder is geen echte polder, maar wel een binnenduinenrandgebied, d.i. een overgangszone tussen de zandige Duin- en de kleigepolderstreek. In tegenstelling tot de zeer grootschalige, open polderlandschappen, vertoont de Oude Hazegraspolder een kleinschalig, gesloten aspect, dat gekenmerkt wordt door houtkanten, knobmerijen en middel-houtbosjes. Hierdoor herbergt dit gebied talrijke broedparen Steenuil. Bovendien bevindt zich hier ook de belangrijkste kolonie Boomkijkers van West-Vlaanderen. De bestemming van de Oude Hazegraspolder, wordt in het richtplan ongetoerd van agrarisch gebied met landschappelijke waarde tot woonuitbreidingsgebied, terwijl in het oostelijk deel van de polder de aanleg van een tweede golfsterrein wordt voorzien. Al dan niet toevallig werd hier recent nog een ca. 2,5 ha groot Essen-lepenbosje grotendeels gekapt en ontworteld.

Dit middelhoutbosje was een overblijfsel van een ongeveer 20 ha grote, laatachtien-deeuwse (Oostenrijkse periode) loofbos-aanplant.

Tenslotte werd de in het richtplan voorziene verkaveling van de Korte duinen, een kleinschalig agrarisch binnenduinenrandgebied nabij

de wijk Oosthoek, reeds in B.P.A.-vorm gegoten.

In ruil voor deze bestorming van de Knokse duingebieden door het beton, stelt het richtplan-voortontwerp A.P.A. voor enkele op het Gewestplan als woon(uitbreidings)-, ontginnings- en recreatiegebied ingekleurde poldergrondpercelen als "open ruimte te behouden". Niet alleen blijken deze poldergronden echter landschapsecologisch minderwaardig te zijn t.o.v. de te verkavelen duingronden, maar lijkt bovendien de term "open ruimte" een zeer rekbare betekenis te bezitten voor de opstellers van het voortontwerp A.P.A. ... Onder "open ruimte" schijnen zij zowel "indoor-sportaccommodaties"

en golfterreinen te verstaan als landbouwgebied !

Bovendien valt het op dat de gronden, waarvan de bestemmingen volgens het richtplan zouden moeten gewijzigd worden van groene en/of agrarische zone naar woon-, woonuitbreidings- en recreatiegebied vrijwel allemaal eigendom zijn van de Cie Het Zoute, terwijl de gronden waarvan de bestemmingen zouden veranderd worden van woon-, woonuitbreidings- of recreatiegebied naar "open ruimten" dat precies niet zijn. Moet eraan herinnerd worden dat de Burgemeester van Knokke-Heist, Graaf Léopold Lippens, ook beheerder is van de N.V. Compagnie Het Zoute ?

Jean-Louis Herrier

Nu nog diingebied, ... binnenkort betongebied?

100 JAAR HOUTVESTERIJ BREE

Bij Koninklijk Besluit van 3 augustus 1891 werd de houtvesterij Limburg gesplitst in de houtvesterij Hasselt en de houtvesterij ... Peer. De houtvester kwam echter in Bree wonen omdat zijn eerste opdracht er uit bestond om hier een rijkswakekerij aan te leggen. En dus werd het houtvesterij Bree.

Vóór 1891 behoorde de streek rond Bree respectievelijk tot volgende houtvesterijen :

- in 1866 : houtvesterij Luik en woudmeesterij Luik
- in 1869 : houtvesterij Herentals en woudmeesterij Luik
- in 1871 : houtvesterij Limburg en woudmeesterij Luik
- in 1886 : houtvesterij Limburg en woudmeesterij Leuven
- in 1891 : houtvesterij Bree en woudmeesterij Leuven
- in 1896 : houtvesterij Bree en woudmeesterij Hasselt

Anders dan nu het geval is, waren deze opeenvolgende wijzigingen een duidelijk opvolgen van de evolutie op het terrein : de Kempen werden in een zeer snel tempo bebost.

In 1891 beheerde de houtvesterij 3244 ha bos waarvan 3,59 ha domeinbos. In 1905 was deze oppervlakte reeds opgelopen tot 4729 ha waarvan 188 ha domeinbos. In 1906 (na de afscheiding van de houtvesterij Beringen) beheert Bree nog 3176 ha bos waarvan 3,82 ha domeinbos. In 1924 overschrijdt de oppervlakte weer de 4000 ha (4044) waarvan 3,82 ha domeinbos. Daarom werd een elfde boswachterij opgericht. En nu in 1991 (met

5606 ha in beheer waarvan 1767 ha domeinbos en met een massa andere opdrachten) zijn er nog steeds maar 11 boswachterijen !

Gedurende de voorbije eeuw zijn er enkele duizenden hectaren bos te koop aangeboden aan de Staat, maar het heeft geduurd tot 1975 vooraleer er echt schot kwam in de zaak en dat enkele stilaan versnipperde private bossen weer bijeengegaaard worden tot mooie domeinbossen.

Nadat de houtvesterij Beringen opgericht was bleef Bree over met 3 ha domeinbos en dat bleef zo tot 1968 ; in 1975 was dat 82 ha, in 1980 1003 ha, in 1985 1474 ha, in 1990 1726 ha en in 1991 1767 ha.

Vóór het in voege treden van de Boswet van 1854 was er in wat later de houtvesterij Bree zou worden reeds 806 ha openbaar bos, en tussen 1861 en 1891 legden de gemeenten en openbare instellingen 3048 ha bos aan. Deze bebossingen gebeurden allemaal met Gewone den. In de meeste gevallen was dit ook de enige boomsoort die nog wilde groeien op de arme Kempense zanden.

De bebossingen van de Kempen hadden zowat alles mee om nooit bos te worden : arme en uitgeputte bodems (of beter gezegd zanden), monocultuur van Gewone den met talrijke insecten die hem belaagden, kaalkapping vanaf 30-jarige leeftijd, strooiselroof (jaarlijks over gemiddeld 7 % van de bosoppervlakte !) samen met alles wat maar enigszins bruikbaar was (tegels, takken, stronken, grassen), bosbranden, extreme klimatologische omstandigheden (droog, warm, koud). En toch zien wij dat zich op de

meeste plaatsen een rijpere boshodem gevormd heeft, die nu veel ruimere mogelijkheden geeft wat boomsoortenkeuze betreft.

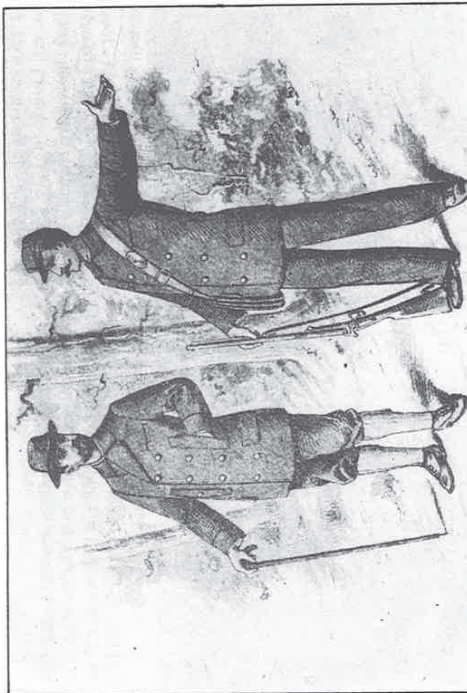
Op 100 jaar tijd "gingen" in Bree voorbij :

- 9 houtvesters, waarvan 6 tussen 1891 en 1920 en 3 tussen 1920 en 1991.
- 19 adjunct-houtvesters : Bree was de plaats waarheen zeer veel adjuncten

gestuurd werden om de kempense bosbouw te bestuderen en ... om Nederlanders te leren (sic !). En toch zal het duren tot 1941 vooraleer een Vlaming waardig en bekwaam geacht wordt om houtvester te worden.

- 1 opsteller.
- 57 boswachters, waarvan de oudste 102 jaar werd en de jongste stief op 35-jarige leeftijd.

ir. N. Martens, Houtvester ■

Uniform 1893.
Links : Galeb-uniform. Rechts : werk-uniform.

BESTE BOSVRIENDEN,

Onder het motto "Stop de ontbossing en bosaanplanting in Vlaanderen" heeft de Vlaamse Bosbouwvereniging (V.B.V.) binnen haar vereniging een waakzaamheidscomité opgericht, afgekort WACO.

Deze aktiegroep verzet zich tegen alle illegale bosaanplantingen. De slagkracht van WACO staat of valt met zijn bekendheid.

U kan WACO steunen door WACO-T-shirts en WACO-stickers te kopen en lid te worden van de V.B.V.. Ook giften zijn welkom.

WACO is altijd te bereiken tijdens de kantooruren.

Ons adres :

Vlaamse Bosbouwvereniging, Gerardbergse Steenweg 267, 9090 Gontrode
Tel. 091/52.21.13, Fax. 091/52.54.66

Met vriendelijke groeten en dank,

WACO

Bestelformulier

Graag bestel ik ... st. WACO t-shirt
en/of ... st WACO sticker

Ik word lid van de Vlaamse Bosbouwvereniging ☐ ja ☐ nee

naam : _____
adres : _____

WACO T-shirt : 400fr./st. (bij aankoop 10 stuks : + 1 gratis)
WACO Sticker : 20fr./st. (bij aankoop 10 stuks : + 1 gratis)

VBV lidgeld : 450 frank, studenten : 200 frank, steunende leden : 1450 frank (met fiscaal attest), giften vanaf 1000 frank met fiscaal attest.

Nieuwe leden ontvangen als welkomstgeschenk een schitterende kleurenposter van onze inheemse bomen.

T-shirt maten aangeven, a.u.b.

Volwassenen : XL : ... st. L : ... st. M : ... st. S : ... st.
Kinderen : L : ... st. M : ... st. S : ... st.

Ik stort ... frank op postrekening 000-1027867-55 van de VBV te 9090 Gontrode.

AFTREKBARE GIFTEN

Een gift die aan de Vlaamse Bosbouwvereniging wordt gedaan mag van de gezamenlijke netto-inkomsten van de schenker worden afgetrokken, op voorwaarde dat het bedrag minstens 1.000 frank bedraagt. Er zijn nog enkele beperkingen die in acht moeten genomen worden : maximum 10 % van de gezamenlijke netto-inkomsten in de personenbelasting of maximum 5 % van de fiscale winst in de vennootschapsbelasting mag als gift geschonken worden.

Volledig volgens de wettelijke bepalingen zullen de schenkers van de Vlaamse Bosbouwvereniging een kwijtschrift (= ontvangstbewijs) ontvangen met de nodige gegevens.

Het is het eerste jaar dat we van deze maatregel kunnen genieten. Voor de komende jaren gaan we natuurlijk een verlenging aanvragen, maar het is nog geenszins zeker dat we die ook krijgen.

Het geld zal gebruikt worden voor de algemene werking van de Vlaamse Bosbouwvereniging. Hoogstwaarschijnlijk zullen in de toekomst ook speciale projecten kunnen gesteund worden. Hier wordt aan gewerkt.

We hopen dan ook dat vele geïnteresseerden minstens 1.000 frank op de postrekening zullen storten.

000-1027867-55

Vlaamse Bosbouwvereniging
Geraardsbergse steenweg 267
9090Gontrode

In deze Boskrant vindt U een overschrijvingsformulier waarmee Uw bijdrage kan gestort worden. Doen!

Bij voorbaat dank.

Voorzitter N. Lust
Voorlopig secretaris : W. Verbeke